

ȘAG

Sediul consiliului local: Șag, Str. a II-a, telefon/fax 0256/395368;

Coordonate:

45°39'06" lat. N;
21°10'01" long. E;

Repere istorice:

-1333 - localitatea este identificată pe listele dijmelor papale cu numele **Sagath**, apoi **Swag** și **Sag** la anul 1334;

-sec. al XVII-lea - în timpul ocupației otomane așezarea se numea **Sagul**;

-1717 - **Sasch** (Șag) număra 65 de case;

-1773 - este zidită școala confesională românească;

-1800 - până la acel an, așezarea era locuită doar de români, ale căror principale ocupații erau agricultura și albinăritul;

-1811- în localitate erau doar 25 de coloniști germani;

-1823 - are loc așezarea în localitate a unui număr mare de coloniști germani;

-1830 - în comună se așază câteva familii de cehi;

-1892 - se așază prima familie de unguri;

- după 1918 - alte familii de unguri vin în Șag de pe pământurile grofilor expropriați (considerați absenteiști de statul român);

-1936 - în comună erau 555 de case, școală primară, grădiniță de copii, casă națională, club sportiv, două mori, două coruri, societate de lectură germană, fabrică de mănuși, bancă populară, oficiu poștal și gară;

-1938 - se construiește Casa Națională (Căminul Cultural);

-populația germană număra 1 305 locuitori;

-1946 - are loc construcția mănăstirii Șag;

-5 august 1946 - se naște **Doina Pocioianu**, pictor și psiholog (d.9.03.2009);

-1 iunie 1950 - se naște atleta **Serafina Moritz**, campioană națională și europeană de juniori la aruncarea suliței;

-2002 - comuna avea 2 615 locuitori;

-2004 - satul Parța se desprinde de Șag, devenind comună de sine stătătoare;

- 2010 - comuna Șag are 105 străzi numerotate cu cifre romane (față de doar 24 de

străzi în anul 1990);

-sunt finalizate terenul de fotbal cu nocturnă și terenul de tenis de câmp;

- în cadrul Asociației sportive Timișul Șag se înființează secția de Kaiac-Canoe, afiliată la F.R.K.C., ca urmare a demersurilor făcute de un fost sportiv al clubului CSS1 Timișoara, actualmente medic veterinar în comuna Șag și totodată consilier local, **Pavel Dan**, sprijinit de consilierul local **Antonius Kapor**;

- la Șag este ridicată o nouă grădiniță pentru copii;

Populația stabilă la 1 ianuarie 2010 - total:

2 863 de persoane, din care:

- masculină = 1 420 persoane

- feminină = 1 443 de persoane

Numărul locuințelor la 1 ianuarie 2010:

1 007

Instituții școlare: Școala cu clasele I-VIII:

Șag; Grădinița cu program normal: Șag;

Instituții sanitare: Dispensar medical: Șag;

Farmacie umană: Șag; Farmacie sanitar-veterinară: Șag;

Instituții culturale: Cămin cultural: Șag;

Muzeu: Șag; Bibliotecă: Șag;

Biserici, mănăstiri și alte lăcașe de cult:

Biserică ortodoxă română (o primă biserică a existat în sec. al XVIII-lea); Mănăstirea Timișeni: Șag; Biserică romano-catolică (1884); Șag; Biserică penticostală Șag; Biserică baptistă Șag (1996);

Ruga: Șag (15 august - Sfânta Maria Mare);

Mănăstirea Timișeni (29 august - Tăierea Capului Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul);

PRIMĂRIA ȘI CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI ȘAG

Oprea Venus	primar	Lăzărescu Petru, consilier	PSD
Bădăi Ștefan	viceprimar	Pavel Alexandru-Dan, consilier	PSD
Antanaș Florica, consilier	PDL	Purcar Sorina, consilier	PDL
Bosca Olimpia-Rodica, consilier	PDL	Roșu Ionel, consilier	PDL
Covaliuc Ioan, consilier	PDL	Sârbovan Vlad-Călin, consilier	PSD
Kapor Antonius, consilier	PSD	Vieriu Cornel, consilier	PDL

ȘAG

MĂNĂSTIREA TIMIȘENI-ȘAG
DIN PĂDUREA GIROCULUI

Este o mănăstire de maici, cu hramul „Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul” (29 august), situată la aproximativ 14 km de Timișoara, în Pădurea Giroc, aflându-se din punct de vedere administrativ pe teritoriul comunei Giroc, dar accesul obișnuit la mănăstire se face prin comuna Șag.

A fost ctitorită de către mitropolitul bănățean **Vasile Lăzărescu** (originar din Jadani, Orțișoara) în anul 1944. A fost înzestrată prin osteneala exarhului

mănăstirilor din Banat din acea vreme, Justinian Dalea. Dispune de anexe pentru atelierele de țesătorie și pictură de icoane. A fost desființată în timpul regimului comunist, dar reorganizată după 1989 prin grija **Î.P.S. Mitropolit Nicolae Corneanu**. Biserica actuală a mănăstirii a fost înălțată între anii 1968-1972, pictura fiind realizată de **Victor Jurcă** din Lugoj. Sfințirea lăcașului de cult s-a făcut la 29 august 1972. S-a mai construit o clădire modernă în care există trapeză, chiliile, ateliere de croitorie și de pictură a icoanelor. În 2003 a început construcția

unei biserici mai încăpătoare și a unui nou corp de chilii. Dispune de posibilități de cazare pentru pelerini. A devenit o tradiție ca la Sfintele Paști măicuțele de la Timișeni să vopsească 1000 de ouă roșii pentru a le dăruii credincioșilor veniți la Slujba de Înviere.

BĂTRÂNUL POD METALIC

În anul 1912 se construiește podul de cale ferată peste râul Timiș la Șag. Imaginea de jos surprinde un moment din istoria ridicării po-

dului de cale ferată, peste apa Timișului, așa cum s-au păstrat în colecția de fotografii „**Ioan Oscar Kappel**”. Deoarece podul construit în vremea imperiului austro-ungar depășise durata de garanție, autoritățile feroviare române au construit în urmă cu câțiva ani un pod nou (foto sus).

PICTOR ȘI PSIHOLOG

Doina Pocioianu s-a născut la 5 august 1946 în comuna Șag, în familia preotului Ioan Pocioianu și Matilda. Urmează cursurile școlii primare din comuna Livezile și Liceul „Eftimie Murgu” din Timișoara. Studiază la Institutul Pedagogic de Arte Plastice din Timișoara (1965-1968), apoi urmează Facultatea de Istorie – Filozofie, secția Psiho-Pedagogie Specială, Cluj (1969 - 1973). Începând cu anul 1973 este psiholog la Clinica de Neuropsihiatrie Infanțilă din Timișoara, unde inițiază un nucleu de art-terapie sub îndrumarea psihiatrei **Eliza Ionescu**. Din 1978 până în 1998 lucrează în Leagănul de Copii din Timișoara ca psiholog. Începând cu anul 1998 inițiază primul Centru de Art-Terapie din România, iar în anul 2000 pune bazele Organizației Terapia prin Artă, cu principalul proiect Centrul de Art-Terapie. Doina Pocioianu a fost membră a Uniunii Artiștilor Plastici din România, filiala Timișoara. A participat începând cu anul 1984 la expoziții individuale și de grup în țară și în străinătate, la Timișoara și București, respectiv Italia, Ungaria, Serbia, Danemarca, Germania, Canada. A trecut la cele veșnice la 9 martie 2009.

ȘAG

SERAFINA, YUKA și KOJI

Serafina Moritz

În așezarea Șag-Timișeni, la casa de Nașteri, în 1 iunie 1950, vedea lumna zilei **Serafina Moritz**, declarată la Primărie de tatăl său, Carol Moritz, agricultor în vârstă de 28 de ani din satul Parța. Serafina urmează școala primară în satul natal, alături de cele două surori, Marika și Estera și de fratele Leo. Urmează apoi cursurile Liceului Sportiv numărul 4 din Timișoara (Liceul „Banatul” de azi), unde va practica atletismul. Foarte bine dotată fizic, ambițioasă, Serafina câștigă titlul european de juniori la aruncarea suliței la Varșovia, în anul 1968. Aici îl cunoaște pe atletul japonez **Shigenobu Murofushi** („Iron Man”), aruncător de ciocan, campion mulți ani al Japoniei și campion al Asiei la această grea probă atletică.

Cei doi, Sera și Shigenobu se vor reîntâlni la Campionatele Internaționale de Atletism ale României peste câțiva ani. S-au plăcut și, la începutul anilor '70, Serafina și Shigenobu se căsătoresc. Bănățeanca stabilită în Japonia naște primul ei copil, un băiat, Koji, în anul 1974, iar pe fiica ei, Yuka, în anul 1977.

Ambii copii ai Serafinei (stabilită în Germania după divorțul de Shigenobu) sunt celebri în lumea sportului mondial. **Koji Murofushi** a moștenit talentul tatălui său. A început să stabilească primele recorduri începând cu anul

Koji și Yuka, doi copii cuminți

1989, la 15 ani, folosind un ciocan de 6 kilograme. Doboară record după record în campionatele universitare, reprezentând Universitatea Chūkyō, acolo unde tatăl său, Shigenobu, era profesor. La Olimpiada de la Atena (2004) Koji devine campion olimpic la aruncarea ciocanului, pentru ca la Olimpiada de la Beijing (2008) să cucerească medalia de bronz la aceeași probă. În iunie 2011 a câștigat în Japonia al 17-lea titlu național consecutiv. Kōji

Alexander Murofushi, care are un doctorat în biomecanică, este profesor invitat la Universitatea Chūkyō din Nagoya, Japonia

Yuka Murofushi este campioana Japoniei atât la aruncarea ciocanului, cu 67, 77 metri în anul 2004, record național stabilit la Fujiyoshida, cât și la aruncarea discului, cu 58,62 m, stabilit în 2007 la Gifu, record național.

Yuka și Koji au vizitat Banatul împreună cu mama lor în urmă cu peste douăzeci de ani, când erau copii. Au stat atunci la bunici, la Pădureni, acolo unde părinții Serafinei s-au mutat de la Șag la începutul anilor '80. Stând de vorbă cu ziaristii români în timpul campionatului mondial de atletism de la Osaka din anul 2007, campionul olimpic Koji le-a mărturisit gazetarilor de la „ProSport”: „**Voi veni odată în România să văd cum arată țara fără comunism, pentru că am vizitat-o doar când eram mic, înainte de Revoluție.**”

La Pădureni, la 15 kilometri de Timișoara, verișorii și nepoții marilor campioni Koji și Yuka Murofushi, copiii Serafinei Moritz din Șag-Timișeni, îi așteaptă să revină, măcar pentru câteva zile, în țara mamei lor, în dulcele Banat...

Koji Murofushi

Yuka Murofushi